

அருள் ஒளி

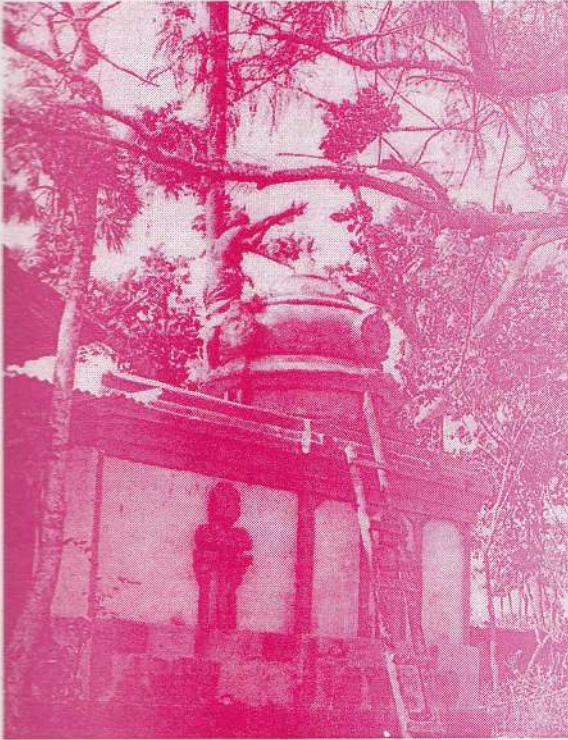
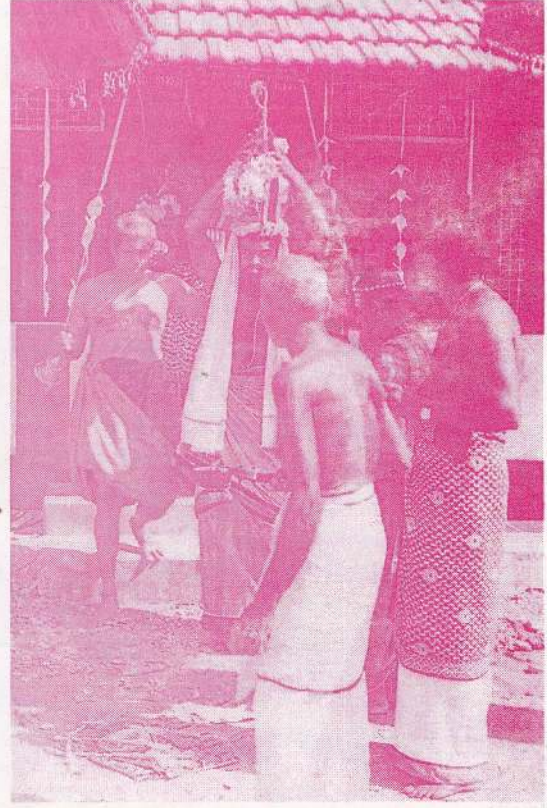
சிவராத்திரி சிறப்பு மலர்

வெளியீடு
ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லியலுறு
இலங்கை
2008

**பன்னாலை - தெல்லிப்பழை சிவனடியார் தொண்டர் மடாஸை
நூதன பிம்ப பிரதிஷ்ட மகா சும்பாபியேஷகம்
28.01.2008 திங்கட்கிழமை நடைபெற்றது**

விசுவ் விசுவ்

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்:

செ. சி. சொந்தசெல்வர்

செ. சி. சொந்தசெல்வர், திருமுருகன் அவர்கள்

உயர் ஆசிரியர்:

சைவசித்தாந்த என். சிவபாதகந்தரம் அவர்கள்

சைவசித்தாந்த என். சிவபாதகந்தரம் அவர்கள்

16 MAR 1982

மலர் 62

வெளியீடு: டீர் தர்சனாவேலி சேவலாசாரி சாலை
தெல்லிப்பழை, இலங்கை

சைவசித்தாந்தம். QD/76 NEWS/2006V

யாழ்ப்பாண பஸ்கலைக் கழகத்தில் சைவசித்தாந்தத்துறையில் முதுகலை மாண்பு

வேள்விவிழாவைக் கண்ட யாழ்ப்பாண பஸ்கலைக்கழகத்தில் இவ்வருடம் சைவசித்தாந்தத் துறையில் முதுகலை மாண்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளமை மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியாகும். ஆம்நிலம், ஆர்வமும் நிக்க ஐம்பது பேர் இத்துறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பட்டப்படிப்பைத் தொடர்வது பாராட்டுக்குரிய விடயமாகும். யாழ்ப்பாண பஸ்கலைக்கழகம் ஆரம்பித்ததால் முதல் சைவசித்தாந்தத்துறை உருவாகக் கப்பல வேண்டும் எனக் குரல் கொடுத்தவர்கள் பலர். பரமேஸ்வராக்கல்லூரியின் புகழ்பெற்ற அதிபராக விளங்கிய அறிஞர் அமரர் பண்டிதர் மு. நூனப்பிரகாசம் அவர்கள் சைவசித்தாந்தம் தனிப்பிடமாக அமைப்பவேண்டும் எனப் பலமுறை எடுத்துரைத்தமை யாவரும் அறிவர். சுழத்தில் சைவசித்தாந்த பயிர் வளர்த்த நல்லை நகர அறமுதல் நாவலர் கொடையன், காசிவாசி செந்திநாதஜயா, சைவசித்தாந்த என். சிவபாதகந்தரம், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை போன்றோர் ஆதரவுக்கு இக் கைங்கரியம் பெரும் வற்புண்ப்பாகியுள்ளது. தெல்லிப்பழை தூக்கை அம்மன் அலைய முன்றலில் சென்னை சைவசித்தாந்த சமாசம் சைவசித்தாந்த பாவனிழா மாநாட்டை 1981ஆம் ஆண்டு நடாத்தி ஈழத்துச் சைவசித்தாந்த வரலாற்றை சிறப்பித்தமை இவ்வேளை நினைவு கூரத்தக்கது. வெய்யிலில் தந்தனாட்டிலும் இந்து நாகரிகத் துறையிலும் சைவசித்தாந்தத் தத்துவம் ஒரு பகுதியாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தற்போது சைவசித்தாந்தமும் தமிழும் முதுகலை மாண்பு பட்டத்திற்குரிய புதிய அணி உருவாக்கப்பட்டமை அறிந்து யாழ்ப்பாண பஸ்கலைக்கழகத்தைப் பலரும் பாராட்டி வருகின்றார்கள். வங்கம் நாட்டில், அரசியல், கல்வி, சமயம், கலை, பண்டிதர் அனைத்திலும் உண்மையான தன்மையும் வளர்ந்து கொண்டே போவது கண்டுகொடு

வையகத்தில் உயிர்கள் மிகவாடக கண்டேன்
வழியறியா தவைமயங்கி வருந்தக் கண்டேன்
மெய்யிதென் றுய்வுநெறி காட்டி நன்மை
வினை விப்பார் எவரையுமே கண்ணிற் கானேன்

என்ற நிலையில் நாம் வாழும் சூழல் வழிகாட்டியின்றி தவித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இறைவழிபாடு, இறையியல் சிந்தனைகள் எம் மத்தியில் அருகி வருவது வேதனைக்குரியது. கல்வியியலாளர்களிடையே கடும் போட்டியும், நீதியற்ற தீர்மானங்களை கூசாமல் பிரயோகிக்கும் தன்மையும் தொடர்ந்து கொண்டு செல்கிறது. இந்நிலையில் தன்னைத் தான் அழிவதற்கு வாழ்வியல் கோட்பாட்டினை உணர்வதற்கு சைவசித்தாந்தக் கல்வியின் பரிமானம் மிகவும் அவசியமாகும். உலகில் தோன்றிய தத்துவக் கோட்பாடுகளில் ஒப்பற்ற தத்துவமாக மதிக்கப்படுவது சைவசித்தாந்தம் இப்புனிதமான தத்துவத்தை தெளிவாகக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் உலகை உணர்ந்தனர். எளிமையாக வாழ்ந்தனர். எந்நிலையிலும் தளம்பாது நின்று நிலைபெற்றனர். உலக நன்மையின் பக்கமாக நின்றனர். எனவே அத்துறை தொடர்பான கல்வியை உருவாக்க முனைந்த பல்கலைக்கழக சமூகத்தைப் பராட்டவேண்டியது அனைவரது கடமையாகும். இத்துறையில் கற்பிப்பதற்கு இத்துறை சார்ந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு வெளியேயுள்ள அறிஞர்களை பயன்படுத்துவதும் பாராட்டுக்குரியது. இத்துறையினால் பெறப்படுகின்ற பட்டத்தைவிட இத்துறைசார் ஞானத்தினால் ஏற்படப் போகின்ற மாற்றமே முக்கியமானது. இத்துறையில் பெறப்படுகின்ற பட்டம் தொழிற் தகமையை உயர்த்த மட்டும் பயன்தருமானால் சைவசித்தாந்தத்தின் மெய்ப்பொருளை காணமுடியாது. இத்துறையில் கற்பவர்கள் இம்மண்ணில் உண்மை நிலைக்க, உயர் ஞானம் சிறக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். யாழ். பல்கலைக்கழக சைவசித்தாந்தத் துறைக்காக பலர் நிரந்தர புலமைப் பரிசு அறக்கட்டளை நிதிகளை பல வருடங்களுக்கு முன்னே வைப்பிலிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஏலவே ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் பேரில் எங்கள் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அம்மா அவர்கள் இந்நிதிக்கு ரூபா 50,000/= வைப்பிலிட்டு சிறப்பித்துள்ளார். இத்துறைசார் கல்விக்கு அனைத்துச் சைவ மக்களும் ஆதரவு கொடுத்தல் அவசியம்.

- ஆசிரியர்

சிவனடியார் தொண்டர் மடாலயப்பணி [5ஆம் பக்கம்] என்னும் கட்டுரையில் பின்வருவனவற்றையும் சேர்த்து வாசிக்கவும்.

திருத்தம்

- (1) மேலே 3ஆம் பக்கத்தில் 7ஆவது வரியில் வி. சீனியர் என்ற பெயரையும் சேர்த்து வாசிக்கவும்.
- (2) மேலே 4ஆம் பந்தியில் 4ஆவது வரியில் 80 பரப்பை 48 பரப்பு எனத் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

திருமுறைகளைப் பாராயணம் செய்வோமாக

கலாநிதி ஞானசாமி சேனாசுந்தரம் அவர்கள்

சைவத்துக்குப் போதுதால் வேதம் எனவும் சிறப்பு நூல் ஆகமம் எனவும் கொள்ளப்படுகின்றன. இவை இவற்றினால் அருள்பட்டவை. சைவத்தின் முழுமுதல் கடவுள் சிவபெருமான் ஆவார். திருமுறைகள் தமிழிலேயும் என போற்றப்படுகின்றன. சிவபெருமானின் திருமுறைகள் முழுமையாகப் பெற்ற திருவருட்பெல்வர்களால், சீனநெருமன் உட்கொண்டிருந்தது பாடப்பெற்ற தெய்வத் திருநூல்களே திருமுறைகளாக வகுக்கப்பெற்றுள்ளன. திருமுறைகள் பன்னிரண்டாகும்.

ஆய்வங்களிலும், விடுகளிலும் மற்றைய இடங்களிலும் கடவுள் வழிபாட்டின்மீது இத்திருமுறைப் பாடல்களை பாடிப்பாசாது வைப்பதாலும், பன்னிருத்திருமுறைகளிலும் அடங்கும் தோத்திரப்பாடல்கள் பிராயசமயமானவை. தமிழிலேயுமாக விளங்குகின்ற திருமுறைப்பாடல்களுடன் நேராமல்களை நேரக்கூடாது என்பது சிவ பரம்பொருளின் திருவுள்ளத்தினைக் கண்ட அன்றைர் கூறியுள்ளார். அதனை ஏற்று நடக்கவேண்டியது ஸ்தூ: கடமைபாடும். ஸ்ரீஸூர் அமுமுநகராவர் திருமுறைப்பாடல்கள் மட்டுமே அருப்பாக்கள், அல்லற்பாக்கள் மாத்திரமே கடவுள் சந்திதிகளில் ஒது: தகுந்தவை. ஏனைய பாடல்கள் மறுப்பாடிகள் எனக் கூறியிருத்தலும் நோக்கற்பாலது.

திருமுறைப் பாடல்களைப் பாடத் தொடங்க முன்பும் பாடிமுடிந்த பின்னும் "திருச்சிறப்பம்" என்னும் தமிழ் மந்திரம் ஒதுப்படுதல் வேண்டும்.

தேவாரம், திருவாய்கம், திருவிசைபா, திருப்பல்லாண்டு, திருத்தொண்டராணம் என்ற ஒழுங்கு முறையில் பஞ்சராணம் ஒதுப்படுதல் முறையாகும்.

திருநாசாயங்குடி, திருநாவக்கரர், சந்திரமத்தி ஆரிய முவரும் தேவாரம் பாடிவர்கள் அவர்களை தேவார முதலிகள் என்பர். அவர்கள் பாடியுள்ளிய தேவாரத் திருப்பத்கங்கள் முதல் ஏழு திருமுறைகளிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. திருவாய்கம் எட்டாம் திருமுறையிலும், திருவிசைபா ஒன்பதாம் திருமுறையிலும், திருத்தொண்டராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இத்திருமுறைப்பாடல்களை இறைவனை நினைத்து மனமுருதி காதுவழி, கசிந்து, கலக்கி மயக்க ஒதுவர் நன்னெய்து இட்டுச் செல்லப்படுவர் என்பது அனுபூதிமானங்களின் முறவு. "பன்னிரண்டாண்டை பாடல் மறுத்தல்பின்" என்பதற்கிணங்க இப்பாடல்களை உரிய பங்களில் இசையமைத்து பத்தியோடு பாடவேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புரம்பொருளாகிய சிவபெருமானை வாழ்த்தித் துதிப்பவர்களுக்கும் அப்பெருமானின் பெருமை, சிறப்பு எவ்வற்றை போற்றதல் பெய்வலவாகும். சைவசமய உட்கமைகளான நினை திருத்தலவலவாகவும், பத்தியமயம் பெய்க்கவேந்தறையம் வளர்ப்பவலவாகும், ஒதுபுறப்பல்களை ம பகிப்பவலவாகும், மந்திரம், தந்திரம், மருத்து என மூன்றாமாய் விளங்கித் திரா நோய் தீர்த்தலும் தன்மையவலவாகவும், தெய்வத்தன்மை பொருத்தியவலவாகும் விளங்கும் அருளிநூல்கள் திருமுறைகள் ஆகும்.

இறைவன் ஒருவனே, அந்த ஒருவன் சிவனே, அங்கோடு ஒதுகுத தெய்வம் வேறொன்றுமில்லை. சிவபெருமானே முழுமுதல், அப்பெருமான் திருவருள், சத்தியுடன் இறைந்து ஒருபொருளாய்கவே உள்ளான். அன்பு, நீதி, உண்மை, பெய்மை, அருள், ஞானம் என்பவற்றை அது: டுத நிந்தம் சிவம், அன்றினைன்றும் பிள்ளை ஒருபொருளி ஆகவுள்ளது, என்ன உயர்கள் மீதும் அளவிரும் அருளை கொண்ட சிவபெருமான், அவைகளின் ஈடுபற்றத்தின் பொருட்டு ஐந்தொழிக்கனா பெய்க்கின்றான், அப்பெருமான்ன் மறைவொழி திருவாவந்தெழுத்து சிவசின்னங்கள் திருநீறும் உருத்திரா: சுபும், சிவையாயினின் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே, அப்பெருமானின்

சேர்ப்பிக்கும் நால்வகை நன்னெறிகளாக விளங்குவன சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பனவாகும் இவைபோன்ற நுண்ணிய முடிந்த முடிவுகளைத் தேடத் தேளிவாக அறிவிப்பது திருமுறைகள் என்பதை நாம் அறிந்து தெளிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நீக்கற்ற நிறைந்திருப்பிலும், எங்கள் மனம், வாக்கு, காயங்களுக்கு எட்டாதனவனாக இறைவன் உள்ளான். இந்நிலை பாலில் நெய் இருப்பது போன்று விளங்காது நிற்கின்ற நிலையாகும். ஆலயத்திலும், குருவினிடத்திலும், சிவனடியார்களிடத்திலும் தயிரில் நெய்போல வெளிப்பட்டுக் காணப்படுகின்றான். அடியவர்களின் தூய மனங்களிலும், அன்பு உள்ளங்களிலும், நீதி வழுவா நெறிமுறையில் வாழும் பெரியவர்களில் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கின்றான் என்ற முறையில் அவர்களின் உடம்பும் ஓர் ஆலயமாகவே திகழ்கின்றது.

பக்தி இயக்கம் ஆனது ஆன்மீக அடிப்படையில் மனித வாழ்க்கையைத் தூய்மைப்படுத்தி வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வித்து, மனிதப்பிறவி எடுத்தன் சீரிய நோக்கமாகிய கடவுளை வணங்கி, முத்தி இன்பம் பெறுதலுக்கு உறுதுணையாக அமைகின்றது. பக்தி இயக்கத்தை போஷித்து வளர்க்கும் சாதனமாக திருமுறைகள் விளங்குகின்றன.

திருமுறைகளைப் பராயணம் செய்தல் எமது அன்றாடம் வாழ்க்கைப் பழக்கமாகக் கொண்டு நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக.

சீவராத்திரியெனும் சீடந்த வீரதம்

சிவனுக் குரிய சிறந்த வீரதம்

சிவராத்திரியெனும் வீரதமே ஆகும்
அவமே பொழுதை அவனியில் போக்காது
அனுஷ்டித் தவனின் அருளைப் பெறுவீர்
சிவனின் சோதி வடிவின் அடிமுடி
தேடித் தேடிப் பிரமனும் விஷ்ணுவும்
துவண்டு போயினர் அகந்தை அகன்றது
சோதி வடிவம் சுருங்கி லிங்கமாய்
இவர்கள் முன்னே காட்சி கொடுத்தது
என்றும் சிவனே பெரியவர் வல்லவர்
விபரம் தெரிந்து சிவனை வேண்டினர்
வேத நாயகன் அருளே புரிந்தார்

திருநாதளப்போவார் கண்ட தில்லைக் காட்சி

சிதம்பரம் போக வேண்டும் அங்கே

தில்லை நடேசரைக் காண வேண்டும்
இதயத்தின் எண்ணம் இன்று கனிந்தது
எங்கும் வேத ஒலியும் ஒலித்து
பதறியது உள்ளம் பகலும் கிரவும்
புரிதவிப்பு உடனே தில்லையை சுற்றினார்
அதனானே சோர்ந்து அயர்ந்து உறங்கினார்
அடியவர்கள் வேண்டுவ தீடும் இறைவன்
அதற்கொரு வழியும் வகுத்துக் கொடுத்தார்
அறிந்துகொண்ட மூலா யிரவர் தாங்கள்
உதவுவதற்கு ஓடி வந்தனர் அருளால்
உரியதொரு நடேசர் கூத்தும் கண்டனர்

கவிஞர். வ. யோகானந்தசிவம்

சிவசாஸ்திரம் தொண்டர் மாண்புமிகு

சைவப்பலகை க. நித்திய சசிதரன் அவர்கள்

வினாகாணபுரம் எனச் சிறப்பிக்கும் நடுவேல்வரத்தை வைகாசி மீண்டும் நிலையில் பன்னாளைப்பதி தெல்லிநகரின் மேற்குப் பகுதியாய் அமைந்துள்ளது. பன்னெடுங் காலமாய் கோயில் கொண்ட புண்ணிய கிராமத்தில் அந்தணர்கள், சைவப்பெரியார்கள், சீத்தர்கள், கலவிநாண்கள், தந்தையாதிபதிகள், நீதிபதிகள், வைத்தியகலாநிதிகள், மண்தொட்டு எளம்படுத்தும் விவசாயக்குடியாளர் கூடிய பதி பன்னாலை ஆகும்.

பாரத நாட்டில்விருந்து இயந்திரமும் அவற்றோடு கூடிய சித்தூண் முத்திருஷி அவர் காலத்தில் திருவிழிச்சரம் பாணப்பிரமணியர் ஆராய் அமைந்துள்ளது அதே அலய பின் பக்கம் சிவலிங்கம், நடராஜர், சிவகாமியம்மை, மாணிக்கவாசகர் திருவுருவங்கள் கொண்ட நாட்சார விடு போன்ற மடம் அமைந்துள்ளது. இம் மடத்தின் ஆவணத்தின் படி 1945ஆம் ஆண்டு முதல் இம் மடத்தின் பெருமை பேசப்படுகின்றது. இம் மடம் தாடியர் மடம் எனச் சுருங்கக் கூறுவர். ஏனென்றால் பன்னாலை உயர்குடிப்பிறப்பாளர் சைவச்சீலர் திரு இளையதம்பி அவர்கள் பிரமச்சாரியாராக இருந்து நீண்ட சடாமுடியும் செண்ணிந்தத்தாடியும் அகத்தியக் கோலையம் அங்கு குடியிருந்தார்.

இவருடைய காலத்தில் சிவசாஸ்திரம் தொண்டர்மடம் என அழைக்கப்படும் இம்மடத்தில் நால்வர் குருபுலக, மாண்பு உருசுவம், திருவெம்பாவை, திருவாசக விழா எனப் பல விழாக்களும், பஜனைகள், வழிபாட்டுகளைகள், தீயானப்பயிற்சி, எளவன முறைப்படி நிகழ்த்தப்பட்டது. இவருடைய சிவபதப்பேறுடன் ஊரில் உள்ள பெரியோர்கள் ஒன்ற கூடி நம்பிக்கை சம்ப உருவாகக் அதன் மூலம் ஊக்க ஆக்கத்தால் நாடாதி வந்தனர், அப்பெரியார் வழியில் திரு. வி.சங்கரப்பிள்ளை, திரு. சி. இளையகுட்டி, திரு. எஸ். சிவபாதசுந்தரம், திரு. வை. பொன்னையா ஆகியோர் அங்கம் வகுத்தனர். இவர்களில் திரு. வி. சங்கரப்பிள்ளை ஆசிரியர் தவிர ஏனையோர் இறை இன்பம் பெற்று விட்டனர்.

இம்மடம் இறுதிக்காலத்தே திரு. வை. பொன்னையா (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்) அவர்களால் பொருட்பேற்று சிறப்புற நடாத்தி வரப்பட்டது. 1992ஆம் ஆண்டு வரையும் சிவசாஸ்திரம் மேலிலங்கியது. இச்சிவசாஸ்திரம் தொண்டர்மடத்தின் சொத்தாவணத்தின் படி ஏறக்குறைய 80 பரப்பு வயத் தானி நிலம் உண்டு. அதன் வழிபெறும் வருவாய் குருபுலகையும் ஏனைய விழாக்களும் கூடுதல் பாவித்தலும் தொன்றுதொட்டு செயற்கூ உதவியாக இருந்தது.

இவற்றோடு சமயப் பெரியார்களின் சைவப் கொற்றொழிவுகள், சைவச்சீத்தாந்த வகுப்புக்கள், சிவதீட்சை வழங்குதல், புராணபடளம் செய்தல் என சைவமயம் சார்ந்த செயல்கள் நெறிமுறையாக இடம் பெயரும் என்றும் வழிப்போடு நடைபெற்று வந்தன.

இடம்பெயர்வினால் கைவிடப்பட்ட மெது ஊரினை மீண்டும் 1996ஆம் ஆண்டு வந்தபோது ஊர்கள் அடவிக்காடாக நென்பட்டது. பின்னர் கிராம உத்தியோகத்தரது முயற்சியில் பலரும் குடியமரித்துப்பட்டு கோயில் வழிபாடுகள் ஆரம்பமாகியும் சிவசாஸ்திரம் தொண்டர் மடம் நிலைகுலைந்திருந்ததே. விக்கிரமிகள் களவாடப்படும், பொருட்கள் கட்டிடங்கள் சிதைந்த நிலையிலும் காணப்பட்டன. இந்த நிலையினையே கண்ட

ஆலய குருமார்கள், ஊர்மக்கள், ஒன்று கூடி இறுதிவரை பணியாற்றிய ஆசிரியமணி பொன்னையா அவர்கள் வெளியூரில் இறைபதம் அடைந்த போதும் அவருடைய புத்திரர்களின் உதவியுடன் சிவப்பணிகள் தொடர பல அன்பர்கள் முன்மாதிரியாய் தொழில்பட இன்று புனரமைப்பு பணிகளோடு கும்பாபிஷேக வைபவம் 28-01-2008 திங்கட்கிழமை தலை சிறந்த அந்தணக்குருமார்களினால் பத்தி பூர்வமாக நடைபெற்றது.

இம் மடம் தொடர்ந்து வரும் காலத்தில் முன்னவர் காட்டிய நன்னெறியை ஒழுக்கச் செய்து பன்னாலைப்பதிக்கு மட்டுமல்ல பலருக்கும் பணிபுரியும் மடாலயமாய் விளங்க அன்பர்கள் ஆர்வலர்கள் ஆதரித்து அரும்பணி செய்ய அருள் சுரந்தளிப்பாள் சிவகாமியம்மை சமேதராய் விளங்கும் நடராஜப் பெருமான் திருவடிமையப் பிரார்த்திப்போம்.
இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க

கூறல்

சிந்தை மகிழ்ந்துகூடும் சிவராத்திரி

சிவந்தருப் புகழ்களைப் பாடுமனமே
சிந்தையிலே வந்துநலம் கூரும்நீனமே
அவன்யில் வாழ்த்தும் வடுய்துலே
அல்லலறுத் தானந்த நிலைதருமே

அகந்தையினால் நாரணனும் நான்குணும்
ஆடுகள மீதிலடி யோகை கொண்டாட
புகலரிய தீயன்மகலை யாகவெழுத்தான
பூனன்தன் அடிமுடிமையத் தேடவும் வைத்தான

நகுலமுன் வந்தும் பிணிகெடுத்தார்
நளன்முடி குந்தன்தொடி அருள்புரிந்தார்
ஆகுலம் ஒட்டியெமை காத்துநின்றார்
அலைகடல் அருகினில் கோயில் கொண்டார்

அடிமுடிமையத் தேடியவர் அன்மொகவும்
அரியநிலம் பிளந்திடவே வராகமாகவும்
ஒடியொளி முடிவிகளையே காணுதல்கிட்கு
உமையழகன் பாதுமலர் சேர்ந்தத்திருதான

பாதிமதி நதிசடை மீதில்வைத்தார்
பார்பதி தேவியை பாகம் வைத்தார்
ஆதியந்தம் இல்கையென்ற பொருள்விளங்க
அடிமுடி தேடவரும் ஒளியானார்

அப்பனருள் செப்பும்சிவ ராத்திரியென்று
அண்டிப்புலம் இத்தினமே அண்ணாமலையில்
வெப்பொடுத்து எழுந்தமலை தானுமொடுவிட
உண்ணாமுலை அரகியோரும் உணரமுந்தலமே

வந்திமனம் மகிழவறு காட்டிநின்றார்
வாதவூர்க் காகவையகை பெருக்கிநின்றார்
சிந்தை நொந்து நொந்தழைத்தால் உடனவருவார்
திவ்கள்சடை மீதில்வைத்த புண்ணியனே

இப்பெருமை செப்பிலி இன்றைப்பொழுதும்
இணைமுடித் துயிலாது விடுத்திருந்தே
எப்பொழுதும் ஒம்மடி வாயவென்றுமே
பாடியறை பாதுமலர் நொடிசெழுவி

ச. குகதேவன்

சீவியோகுமாரமும் செவ்வியார் செவ்வியும்

திரு. சிவசுந்தரமாரியல் குமரன்

செவ்விய சிவத் திருவடிகள்.....

(101)

சோமசுந்தரக் கடவுள் சுவியனாக வந்தார். செவ்விய செவ்வியார் தந்தும் இறுதியி அடியைக் இனிய பிட்டனை வளங்கி அமுது செய்தார்..... இது செவ்வியாரை நோக்கி உயினை பட்டும் பார்த்தால் பிட்டன் உணவை வெளிக்கொண்டும் அதன் தாழ்நீயம் தெரியவரும்.

இன்றான் இவ்வெழுதியும் பக்தன் ஆகமாக்களுடைய மலையிசைந்தை நோக்கிய வண்ணமாக இறுப்பார். இருவினை ஒய்வினை செய்குவினெனம் அழிவை வந்தும் அவரும் வந்தும் பெரிய சாலை சாகத்தில் வீற்று அழகுதவர் தமது இருவினை ஒய் மலையிசைந்தை தமது கொழுநீ விரிவோக்கி இருந்தும் பரிபொருளாகிய இன்றவணையும் பிற்பு இறுப்பு வேதனையில் பட்டு உழுவும் பகைகளாயிய தம்மையும் சித்திக்க வாட்டார்கள். அதற்குப் பிற்பணம் இது.

வளர்க்கு சிவசுந்தர சேவகல் செவ்வியர்
 கீழ்ப்பு நெய்வினை சிவசுந்தர சிவசுந்தர
 குமரன்சை அந்தை திருவினைப் படியும்
 இவ்வையும் செய்குவினை தந்தை தந்தை
 வளர்க்கு தந்தைப் செவ்வியர். செவ்வியர்
 கருள் மாதம் தருவியில் வளவம்
 பகையி குமரன் சிவசுந்தர பகை
 வளர்க்கு செவ்வியர் தந்தைகள் பாரார்.

செவ்விய செவ்வியர் பகையினால் எவ்வாறான இன்றான் பார்த்தும் செவ்வியர். இருந்தவள அருந்தரிய காலவளதால் அம்மையாருக்கு தருகதி அருளும் பொருட்டு வந்தார். வந்தியாருடையும் புண்ணியத்திற்குப் பொருத்தமாக கூடியும் கொட்டுமகக் கூவியானாக செவ்வியர்.

(11)

இன்றான் அன்புடைய அடியாருடைய வினைகளைத் தானாக எடுத்தும் கட்டினால் தல்லையார்களுக்கு நம் வளவியையும் தந்தவான். திருவினையாற்றி புரணம் செய்தம்.

சித்தி விநாயகக் கடவுள் வன் மனைமையாடைய ஆணை சர்ப்பந்த முள்ள வளர் வினைச் சிவபோதம் வந்துள் கவளத்தைக் கொடுக்க மரிழ்க்கு அருத்தவர். அருளாளிய மதப் பெருக்கை அளிச்சிச் செவ்வியர்.

என்பது வினைமை வளவு சிவசுந்தர
 உயிவினையும் உய்தல் வளம் செவ்வியர்
 தந்தைப் படியும் வளம்
 தந்தைய வளவியும் தந்தையுடைய
 வினைப்படுத்தித் தருவாய் வளம்
 வளவியையும் பகையினால் கவளவியும்
 வளவியும் அருளை பென்றும்
 செவ்வியரும் பொருத்தி வேறுந்தை
 தந்தையுடைய வினைகள் தந்தையர்

சித்திவினையார் செய்யும் திறந்தைய சோமசுந்தரக் கடவுள் வந்தியாருக்கு அருள் வளமை புரிந்தார். செவ்வியத்தாருடைய எஞ்சியிருந்த கண் வினைமையிய சோமசுந்தரக்கடவுள் இனிய பிட்டாக வளங்கிப் புரிந்தார். சிவனாக வளவியிருந்த வந்தியார் தருதிப்பெற்றதனால் தான் செவ்வியாரைச் சிவலோகத்தில் சேர்ப்பித்தார்கள்.

இக்கால நடைமுறைவழக்கும் இதுவேயாகும். ஒருவருடைய வினையில்லாம உறுதிப்படுத்தப்பட்டாலன்றிக் கடவுள் சீட்டு வளங்கப்படமாட்டாது. பூணைக்க கடவுள்பத்திரிவீற்றிச் சிவலோகத்தில் எந்த வளகயாலும் உள்நுழைய முடியாது.

சிவபெருமானும் செம்மனச்செல்வியாருக்கு வினை எச்சம் இன்மையை உறுதிப்படுத்து முகமாகவே இனியபிட்டு இன்னும் வேண்டும் என்று ஏற்று இன்புற அமுது செய்தருளினார்.

சோமசுந்தரப்பெருமான் பிட்டின் மூலம் வந்தியினுடைய வினையை வலிந்து வாங்கிக் கொண்டார். இறைவனுடைய வினைப்பாரத்தை இழிச்ச அரசன் பிரம்பினால் தழும்பு ஏற்படுத்தித் தனதாக்கிக் கொண்டான்.

அறிமர்த்தனானடியன் சமக்கும் வினைப்பாரத்தை இறக்கு அவனுடைய பத்திரகளை அல்லது சந்திரியிலுள்ளவர்களோ பக்குவ காலத்தில் முன்வருவார்கள் என்பது சமய உண்மை.

சிவபெருமானுக்கும் செம்மனச்செல்வியாருக்கும் நிகழ்ந்த கதைப்பின்னல்களைத் திருவாதவூரடிகள் புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் என்பனவற்றினால் தேளியலாம்.

சிவபிரான் கூலியாளராக வந்தமையும், செம்மனச்செல்வியார் பிட்டமுது இட்டமையும், பிட்டிற்கு நேரான வேலை செய்தமையும், பிரம்படி பட்டமையும் போன்ற திருச்செயல்களை திருமுறைப்பாடல்கள் தரும் அகச்சான்றுகள் ஆகும். அவற்றுள் ஒருசில இவை;

சிவபிரான் சூற்றிற்கு அணை அமைத்தமை

1. அருப்போட்டு முலைமடவான் பாகந் தோன்றும்
 அணிகளும் உருமென்ன அடர்க்குங் கேழல்
 மருப்போட்டு மணிவயிர்க் கோவை தோன்றும்
 மணமலிந்து நடந்தோன்றும் மணியார் வைகைத்
 திருக்கோட்டில் நின்றதோர் திறமுந் தோன்றும்
 செக்கர்வா வெளியிக்குத் திகழ்ந்த சோதிப்
 பொருப்போட்டி நின்றதின் புயமுந் தோன்றும்
 பொழிதிகழும் புவனத்தெம் புனித னூர்க்கே (6)

சிவபிரான் வந்திக்கு கூலியாளரானமை

2. ஆங்ககது தன்னில் அடியவட் காகப்
 பாங்காய் மண்கமந் தருளிய பரீகம் (3)

சிவபிரான் தழும்பு பட்டமை

3. பண்கமந்த பாடற் பரீக படைத்தருளும்
 பெண்கமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
 வீண்கமந்த கீர்த்தி வீயன்மண டலத்தீசன்
 கண்கமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமகுவரை
 மண்கமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
 புண்கமந்த பொன்மேனி பாடுங்காண் அம்மானாய் (6)

பிட்டிற்கு அளவாக மணீ சுமந்தமை

4. பிட்டு நேர்பட மண்க மந்த
 பெருந்து றைப்பெரும் பித்தனே
 சட்ட தேர்படாத வந்தலாத
 சழக்க னேன் ?_னைச் சார்ந்தனேன்
 சிட்டனேசிவ லோக னேசிறு
 நாய் னுங்கடை யாயவெள்
 கட்ட னேனையும் ஆட்கொள் வான்வந்து
 காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே (6)

முற்றும்.

கோபுரம் காத்த கோயிலை

சுஜாதாவிடமிருந்து சிறுவர்கள்

சுஜாதாவிடமிருந்து:

அன்புநாயகியே! எப்படி இருக்கிறீர்கள்? தவறாமல் படித்து நல்லவற்றை நல்லவர்களாக வாழும் திட்டமும் இன்றவரைக்கும் குறிப்பிட்டுக் கொள்ளும் திட்டமும் போலது நல்லது முடியாவிட்டால் தவிர்த்தும் தவிர்த்தும் கோபுரம் கோபுரம் போலது நல்லது நல்ல கோயில் நல்ல வாழ்வு உள்ள சூழல் மாதிரி அதன் அறி தவறாமல் இ.ம். கோயில் வீதியில் வாழ்ந்து கோபுர வாசலில் கோயிலுக்குப் பின்பு வாழ்ந்து கீழ் நிமிடம் மெளனமாக அங்கே உட்கார்ந்து இருப்பானே செய்தும் நினைவு நல்ல பணம் கிடைக்கும் கோபுர தரிசனம் போல புலகணியம் எய்தார்கள். இன்று ஒரு கோபுரத்திற்காக தன்னைப்போ கொடுத்த தன்னைப்போ மிக்க அன்பு ஒருவரின் கதைமையம் கேளுங்கள்.

தமிழகத்திலே பாண்டிய நாட்டிலே சிவ மகாலை என்ற பழைய உண்டு அந்த சிவ மகாலைப் பிரதேசத்திலே காணப்பெற்று அல்லது காணப்பெறவில்லை என்ற பெயர் கொண்ட ஊரும் உள்ளது. அந்த ஊரை காண்பதற்கு கோயில் என்ற அந்த மக்கள் சூழலும் அங்கே ஒரு சிவன் கோயில் உள்ளது. அந்த ஊர் பாண்டியர் அந்தப் பழைய சிவன் கோயிலை திருத்திப் புதுப்பித்தான். ஒரு கோபுரமும் கட்டினான். சுயந்திர, சந்திரர், அருண்மீரிநாதர் இந்த கோயில் காளி மீது பதிவைப் பாடியுள்ளார்கள். அவர்கள் தரிசித்து வாழ்ப்பட்ட இந்தக் கோயில் மிகப் பண்டையது. மக்களிடையேயுள்ள என்ற பாண்டிய நாடா இங்கே ஒரு கோயிலைமையம் கட்டியிருந்தார். கோயிலிலே மூன்று அந்திகள் இருக்கின்றன மூன்று கலாய்க்களை, மூன்று மத்திகள் ஒன்று காண்பவர சொர்ணவல்லி சந்திரி இரண்டாவது கோமேசர் - செந்திரநாயகி சந்திரி மூன்றாவது செங்குர் என்ற சந்திரேசர் - மீனாட்சி சந்திரி, சந்திரன், சந்திரன் பாடல் பெற்றவர் முதல் சந்திரியில் இருக்கின்ற காண்பவர்க்கும் இவருடைய சந்திரி மூன்றாவதுதான் வரகுணபாண்டியன் கட்டிய கோபுரம் இருக்கிறது. கோயிலுக்கு உரிய நிலத்தை, சொத்துக்கள் எல்லாம் இந்தக் காண்பவர்பெயரிலேதான் ஏழுடி வைத்திருக்கின்றார்கள்.

திருவிருக்கமலத்திலே ஊர்வைல் வருபவர் இரண்டாவது சந்திரியில் உள்ள கோமேசர், கோமேசர்மையம்: சிறப்பான மலையல், பொன்னு, விவேக ஊர்வைத்தியர்கள் மூன்றாவது சந்திரி கொடுக்கும்முதலான. அதனாலே, அந்த ஊரில் ஒரு வேட்கையப் புறமொழிக் உண்டு. "காண்பதே... கோபுர அழிக்க, கோபுர கக்கம்" என்பதுதான் அது.

இந்தக் கோயிலை புனரூபிதாரணம் செய்து, செங்குர் சந்திரியிலே உயர்மான கோபுரம் ஒன்றையும் கட்டியவர் மருதபாண்டியர் என்பவர் இவர் பாண்டியரிடமிருந்து பிரித்த சிவகங்கைச் சமஸ்தானத்தை ஆண்டவர். வீரரும், கொடையர், சரமும், தேர்மையம். கைவலுக்கெழி தவறாத சீரழும் படைத்தவர் மருத பாண்டியர். கோபுர உட்கரியில் ஏழி நின்று பார்த்தார் மதுரைச் சந்திரேசர் கோயில் கோபுரம் தெரியக்கூடியதாக உயர்ந்த கோபுரம் எழுப்பிய அவரை "மதுரைக் கோபுரம் தெரியக் கட்டிய மருத பாண்டியன் வாராபி!" என்று மக்கள் தம்மிடம் கொட்டி குறைவு இட்டு வாழ்த்தினார்கள்.

மருதபாண்டியர் காலத்திலேதான் 'கிறக சிற தியக் கம் பெனி' என்ற வேள்வியைப் கூடப் தமிழகத்திலே நாடு பிடிக்கத் தொடங்கினார். பண்டையக்கிண்ட கட்டப்பொம்மனை பிடித்துத் தூக்கிவிட்டபின் சிவகங்கைமீது படைமெடுத்தார்கள். மருதபாண்டியர் மீத்துடன் எதிர்த்தார். ஆனால், ஆங்கிலேயரின் நவீன ஆயுதங்களுக்கு சடுகொடுக்க முடியாமல் மருதபாண்டியர் மறவாண்ட அழிந்தது. தம்பியான சின்னமருதவர் மடிந்தார். தவித்துக்கொண்ட மருதபாண்டியர் பெய்க்காட்டாளனுடன் தப்பிப்படி காட்டு பகுதியில்

தலைமறைவாக வாழ்ந்தார். நாட்டு மக்கள் அவருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார்கள். அவரைப்பிடிப்பதற்கு வெள்ளை அரசு எத்தனையோ முயற்சி செய்தும் அவர் சிக்கவில்லை. ஆத்திரமடைந்த வெள்ளையர் கம்பனித்தலைவன் ஒரு சூழ்ச்சி செய்தான்.

“மருதபாண்டியன் தானாக வந்து சரணடைய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்க்படிய காளையார் கோயில் பெரிய கோபுரம் இடித்துத் தரைமட்டம் ஆக்கப்படும்.” என்று சிவகங்கைச் சீமை முழுவதும் தண்டோராம்போடுவித்தான். காட்டில் திரிந்த மருதபாண்டியருக்கு உதவிபரிந்தோர் மூலம் எப்படியோ இந்தச் செய்தி அவரை அடைந்தது. எதற்குமே கலங்காத வீர மறவரான மருதபாண்டியன் இந்தச் செய்தியறிந்து கலங்கிப்போனார். “சிவன்கோயில் அங்கம், சொக்கர் சந்நிதிக்கோபுரம் என்னால் இடிபடுவதா? கூடாது! கோபுரம் இடிபட்டுத்தான் உடல்கொண்டு உலாவி என்பாயன்!” என்று எண்ணி நடுங்கினார். இரவு நேரத்தில், தன்னகில் இருந்த எவரும் அறியாதுபடி புறப்பட்டு, நேரே வெள்ளைக்காரத் தளபதியிடம் சென்று சரணடைந்தார். தன் தந்திரம் பலித்த மகிழ்ச்சியில் எக்காளமிட்ட வெள்ளையன் கேட்டான், ‘உமது கடைசி விருப்பம் என்ன?’ என்று “காளையர்கோயில் சந்நிதி முன்பாக எனது உடல் அடக்கம் செய்யப்பட வேண்டும்.” என்றார் அந்தத் தியாக மறவன். அவரைத்தூக்கிலிட்டுக் கொன்றனர் வெள்ளையர். உடலை மக்கள் தொழும்பெடுத்தச் சொக்கேசர் சந்நிதிமுன் திருவெளிவீதியில் சமாதி வைத்தனர்.

கிறைவன் சந்நிதியை நெருங்க:

தூய்மையான இதயம் கில்லாத எந்த ஆணும் பெண்ணும் கிறைவன் சந்நிதியை நெருங்க முடியாது.

- காந்தி அழகன்.

ஒருவனிடம் அன்பு கில்லாவிட்டால் அவனிடம் எவ்வளவு ஞானம் கிருந்தாலும் அவனால் கடவுளை அடையமுடியாது.

- சுவாமி விவேகானந்தர்.

கிறைவன் உன் உள்ளத்தில் எழுந்தருள்:

கிறைவன் உன் உள்ளத்தில் எழுந்தருள் வேண்டுமேயானால் உன் உள்ளம் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும்.

குப்பை நிறைந்த கிடத்தில் நீ கிருக்க அருவருப்பு கொள்வாயன்றோ? அதுபோல் கோபம், காமம், வஞ்சனை சூது, புலை, கொலை, பொய் முதலிய அசுத்தங்கள் நிறைந்த உள்ளத்தில் கிறைவன் கிருக்க மாட்டான். ஆசுபடியால் சாந்தமாகிய பசுவின் சாணத்தால் மெழுகி அன்பு சந்தனம் தெளிக்கு அறிவு என்ற விளக்கேற்றி உன்மை என்ற தூய்மை கழுவை. அப்போது அங்கே கிறைவன் எழுந்தருளுவான்.

- கிருபானந்தவாரியார்.

மேட்டு நிலத்தில் பெய்தபோதும் மழைத்தண்ணீர் அங்கே தங்கி கிருப்பதில்லை. பள்ளமான கிடத்திற்கு ஓடிவந்து வீடுகின்றது. அதைப்போலவே கிறைவனுடைய அருளானது தற்பெருமையும், அகந்தையும் கொண்டிருப்பவர்களின் உள்ளத்தில் தங்கியிருக்காது பண்பாக கிருப்பவர்களின் உள்ளத்தையே நாடி அடைகிறது.

- ராமகிருஷ்ணர்.

தொகுப்பு - ச. சூரீக்கா

சிவன் அருள் கதைகள்

மாணாபி அடிகள்

32. வணையல் வீற்ற கதை

சிவபெருமான் தேவதான வணத்திலுள்ள இருடிகளின் துணைவியின் கற்புநெடு காட்டத் திருவுளம் கொண்டார். இதனால் பிச்சாடனத்திற்குரிய இலக்கண இவ்வணங்களுடன் கெளரிமம் தரித்தவராய் பிச்சைப் பாததிரத்துடன் தேவதான வணத்திற்கு எழுந்தருளினார். அவருடைய காஞ்சிலம்பு முதல் மற்றைய ஓடுகளை செவிகளில் பட்டதும், இருடி பத்தினிகள் வீரைந்து பிச்சை கொடுக்க வீட்டுக்குப்பறந்தே வந்தார்கள். பிச்சாடனரின் பெருமைக் கண்டு காமத்தியினால் உருகி வணையல் கழல்ப் படிய நிறம் கொண்ட சுத்தல் சேர நின்றுங்கள். கருமமே கருத்தா என்று பித்தரும் மீளாஞ்சைக்காரர்களுடைய செயலை உலகத்தாருக்கு உணர்த்திவிட்டு மறைந்தருளினார்.

இருடிகள் தங்கள் மனைவியர்கள் நிற்கும் நிலையைக் கண்டார்கள் அவர்கள் கற்பும், நானாமும் களைந்து போகச் செய்தவர் சேகரநேரக்கடவன் என்பதை உணர்ந்த இருடிகள், அப்பெண்கள் மதுரையிற் வைசியப் பெண்களாகப் பிறக்கச் சாமிட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் எங்கள் சாயம் எப்போது நீங்குமெனக் கேட்டார்கள். அங்கு அரசாளுநர் சேமகந்தாக்கடவுள் உங்கள் கைகளைத் தீண்டும்போது சாயம் நீங்கும் என அந்த இருடிகள் கூறினார்கள்.

அந்த இருடிப் பத்தினிகள் மதுரையில் வைசியப் பெண்களாய் பிறந்து வளர்ந்து பெரும்படிப் பருவம் அடைந்தபோது சிவபெருமான், வணையல் வீற்றும் வணிகமேடம் கொண்டு வைசியநிதியில் வணையலுக்கு விலைகூறிக் கொண்டு எழுந்தருளினார். உடனே அந்த வணியப் பெண்கள் விடியிற் புறப்பட்டு வந்து வணிகரின் பேரழைக்கைக் கண்டு காமத்தினால் மயங்கி வணிகரைச் சூழ்ந்து, தங்கள் கரங்களை நீட்டி வணையல் இடுவித்தார்கள். வணையலை இட்ட வணிகர் மறைந்தருளினார். மறைந்த வணிகன் எல்லோரும் காணத் திருக்கொய்சின விமானத்து உள்ளொளியாகி திருவுருவாய்த் தோன்றினார். அதுகண்ட எல்லோரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தனர். சேமகந்தாக்கடவுளால் வணிகர் தீண்டப்பட்ட வணியப் பெண்கள் கருவற்று அளவில்லாத புதல்வர்களைப் பெற்றனர். அவர்கள் மிகவும் வலிபெறாமையவர்களாகக் காணப்பட்டனர். வைசியப் பெண்கள் சிவபெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்று சில காலம் வாழ்ந்து சிவலோகத்தை அடைந்தார்கள்.

33. அட்டமாசித்தி உபதேசித்த கதை

சிவபெருமான் திருக்கைலாசமலை ஆலமர நிழலில் இருந்தார். உபதேவியார் சிவபெருமானின் தொடையில் இருந்து வெற்றிலை பாக்கு மடித்துக் கொடுத்தார். இதனால் சிவபெருமான் போக தருவாக வீற்றிருந்தார்.

அப்போது நந்தி, பிருங்கி முதலிய களங்கனும் சைவர் முதலிய நான்கு முனிவர்களுக்கும் சிவபெருமான் உபதேசித்ததருளினார். அப்பொழுது முருகப்பெருமானுக்குப் பாலாட்டிய கர்த்தகைப் பெண்கள் அறுவரும் விபூதி உருத்திராட்சம் அணிந்தவராய் சிவபிரனை வணங்கி, எம்பெருமானே! அடியேங்களுக்கு அட்டமாசித்திகளை உபதேசித்தருள் வேண்டுகென பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

அதற்குச் சிவபெருமான், தமது மடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியாரை தமது திருக்கரத்தின் விரலால் சுட்டி, இப்பார்வதி எங்கும் நிறைந்த பராசக்தியாயும் மகேசுவரியாயும் உள்ளவள். அணிமா முதலிய அட்டமா சித்திகளையும் தமக்குத் தோழிகளாயுள்ளவள். அவைகள் இவளைச் சூழ்ந்து குற்றேவல் செய்பவர். இவளை நீங்கள் சிந்தித்துத் தியானம் செய்தால் இவள் உங்களுக்கு அட்டமா சித்திகளையும் அருள்வாள் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி எட்டுச்சித்திகளையும் கார்த்திகைப் பெண்களாகிய இயக்கியர்க்கு உபதேசித்தருளினார். அவர்கள் முன்செய்த ஊழ் வினையால் அவற்றை மறந்தார்கள். அதனால் சிவபெருமான் அவர்களைக் கோபித்து நீங்கள் பட்ட மங்கையென்னும் தலத்தில் ஆலமரத்தடியில் கருங்கல்லாய்க் கிடக்க கடவீர்கள் எனச் சபித்தருளினார். இயக்கியர் மனம் தளர்ந்து எப்போது சாபவிமோசனம் நீங்கும் என்று கேட்டபோது நீங்கள் கருங்கல்லாகி ஆயிரம் வருடங்கள் சென்றபின் நாம் மதுரையின் நின்று அவ்விடம் வந்து உங்களுக்குச் சாபவிமோசனம் அருளுவோம். பின்னர் உங்களுக்குப் பழைய உருவம் தந்து எட்டுச் சித்திகளும் உபதேசம் செய்வோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இயக்கியர் அறுவரும் பட்ட மங்கையிலுள்ள ஆலமரத்திவடியிலே கருங்கல்லாகக் கிடந்தார்கள். ஆயிரம் வருடம் சென்றது சிவபெருமான் ஆசிரிய வடிவம் கொண்டு எழுந்தருளி அக்கருங்கற்களில் திருநோக்கம் செய்தார். உடனே இயக்கிமார்கள் முன்புள்ள வடிவம் கொண்டெழுந்தார்கள். அவ்வாசிரியரை வீழ்ந்து வணங்கினார்கள். ஆசிரியர் அவர்களின் சிரசில் தமது திருக்கையை வைத்து அட்டமாசித்திகளையும் உபதேசிக்கத் தொடங்கினார்.

அட்டமாசித்திகளாவன, அணிமா, மகிமா, லகிமா, பிராப்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பனவாகும். அவற்றுள் அணிமா என்பது மிகச் சிறிய உயிர்கள் தோறும் தான் பரமானுவாய்ச் சென்றிருக்கும் சிறுமையாம். மகிமா என்பது பிருதுவி முதல் சிவதத்துவம் ஈறாக உள்ள முப்பத்தாறு தத்துவங்களின் உள்ளும் புறமும் நிறைந்திருக்கும் பெருமையாம். லகிமா என்பது, மேருபோன்று பாரமாய் இருப்பது யோகி எடுத்தால் இலகுவாய் இருக்கும். கரிமா என்பது அணுவவைப்போல இலகுவாய் இருப்பது. போகியை எடுத்தால் மேரு மலை போலப் பாரமாயிருக்கும்படி. பிரப்தி என்பது பாதாளத்தினின்றும் பிரமலோகத்திற் புகுவதும் பிரமலோகத்திலிருந்து பாதாளலோகத்திற் புகுவதுமாகும். பிரகாமியமாவது; பரகாயத்திற் பிரவேசித்தலும், ஆகாயத்தில் இயங்குவதும் தான் இச்சித்த போகமனத்தையும் தானிருக்குமிடத்தில் வருவித்தலுமாம் ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனதுடம்புள் வெய்யிலினால் எல்லாம் விளங்குதல்போல மண்ணுலகத்துப் பொருள்களையும் விண்ணுலகத்துப் பொருள்களையும் முக்தூலங்களையும் தன் சரீரத்தினொளியால் அறிவதுமாகும். ஈசத்துவமாவது முத்தொழில்களையும் தன்னிச்சைப்படி செய்து சூரியன் முதலிய கிரகங்கள் தன்னேவல் கேட்ப வாழ்தலாம். வசித்துவமாவது இந்திரன், தேவர், அசுரர், முனிவர், பூதங்கள் போன்றவற்றை தம்வசமாக்குதல். நம்மையறிந்த யோகிகள் இச்சித்திகளை விரும்பாவிடினும் அவை அவர்களை நிழல்போல் அடைந்து அவர்கட்கு பெருமையும் புகழும் அளிப்பதாகும் என உபதேசம் செய்தார் சிவபெருமான்.

அது கேட்ட இயக்கிமார்கள் உமாதேவியைத் தியானிக்கும் தியானத்தினால் அச்சித்திகளை நன்கு பயின்று ஆகாயவழிச்சென்று திருக்கைலாயத்தை அடைந்தார்கள்.

சிவராத்திரி விரதத்தின் மகிமை

சிவதந்திரிச் செல்வி தங்கமலை அப்பாளுடைய J. P. அவர்கள்

சிவனுக்கு உகந்த இராத்திரி சிவராத்திரி. சைவ மக்கள் மேற்கொள்ளும் விரதங்களில் முதலையாயவையே சிவராத்திரி விரதமாகும். மாசி மாதத்தில் அமாவாசையை நிகழ்த்துகின்ற விரதம் இதுவாகும். அமாவாசைக்கு முகத்தான் சிறுத்தசி தினம் இவ்விரதத்தை சைவ மக்கள் மேற்கொள்ளுகிறார்கள். அப்பின்பின் ஒன்பது இரவுகள், சிவனுக்கு ஒரு இரவு சிறப்பாக விரதம் மேற்கொள்வதற்கு உரிய நாட்களாகும். சைவமைய வழிபாடுகளில் சிவராத்திரி வழிபாடும் ஒன்று. சைவ சமயத்தினருக்கு இது பெரும் சிறப்பானது. பன்னெடுங் காலமாக நம் நாட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சிறந்த வழிபாடுகளில் ஒன்று சிவராத்திரி வழிபாடு என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளு.

செய்யும் ஓயாது எண்ணும் தெய்வ பெருங்கள் பல உள்ளன போன்று விரதங்களும் பலவாயின. சிவபெருமானுக்கு உரிய விரதங்கள் எட்டு அவற்றுள் சிவராத்திரி வழிபாடு மிகவும் சிறப்பு மிக்கது.

சிவத்தான் சம்மந்தப்படுத்தும் இராத்திரி சிவராத்திரி எனச் சொல்லப்படுகின்றது. சிவபெருமானுக்குரிய எண்ணாயிரம் கோடி நாமங்களில் தலைசிறந்தது சிவன் என்னும் நாமமாகும். சிவன் என்றும் சொல்லுக்கு பெரின்பத்திற்குக் காரணம், தூயதன்மையன் என்றும் பொருள் காண்கின்றனர் ஆன்மீகர்.

புற இறையை போகியிவொள்வதற்குச் சூரியன் ஒளி உதவுவதுபோல அக இருளைப் போகிக் கொள்வதற்கு நமக்கு உதவுவது சிவ ஒளிமேயாகும். சிவவழிபாடு செய்வதால் முற்பிறவிகளில் செய்த வினைகள் இப்பிறவியில் அழிந்துவிடும். சிவராத்திரியன்று உபவாசம் இருக்கவேண்டும். உபவாசம் என்பதற்கு உப (இறைவனுக்கு) அருகில், வாசம் வசித்தல் என்பது பொருளாகும். இறைவனைத் தியானிப்பதிலே இருத்தல் என்ற இதற்கு ஆன்மீகர்களில் சிவர பொருள் காண்கின்றனர்.

விரதம் மேற்கொள்ளும் முறை:

விரத தினத்திற்கு முன்னாலே ஒருபோது உயிர் இரவில் தூரையில் நித்திரைசெய்து விரதத்தன்று விடியற் காலையில் எழுந்து நீராடி சிவாலயம் சென்று சிவனை வழிபட்டுத் தீயம் நீவேண்டும். வீட்டில் சிவபூசை செய்யும் இடத்தை பசுத் தானத்தால் மேறழை பண்ணை ஆரிசி மாளிகைல் கோலமிட்டு ஊதாடி, மாலிகைல் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்க வேண்டும். பகலிலேயே இரவப் பூசைக்கு வேண்டிய பொருட்களைச் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மாலை யில் அலங்கரிக்கப்பெற்றுள்ள மண்டபத்தில் உயர்ந்த மூசுதத்தில் சிவபெருமானை எழுந்தருளச்செய்து நான்கு ஜாமங்களிலும் வீதிப்படி பக்தி சிரத்தைபுடன் சிவபூசை செய்ய வேண்டும். சிவபூசை செய்யத் தெரிபாடுதான் உபவாசம் இருந்து நான்கு ஜாம பூசைகளையும் தரிசித்து பயன்பெற வேண்டும். நித்திரை விழித்திருத்தல் என்பது மனம், வாய்க்கு, காயம் முன்றையும் ஒன்றுபடுத்தி சிவதீயமானத்தில் இருத்தலாகும். இதற்குமாறாகப் புலன்களை கலையை விடுகின்ற நிகழ்வுகளில் இடம்பெறுதல் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். முடி இரவும் விழித்திருக்க இயலாதவர்கள் விங்கொற்பவ காலம் மட்டும் தமது சிவமதத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம்.

அருகவே சிவராத்திரி விரதத்தின் மகிமையை உணர்ந்து அனுபவிப்பதோடு மறுநாட் காலம் பாரணம் செய்வதோடு ஏனைப்போரையும் தூள் தூர்த்தான் மகிழ்வீக்க வேண்டும்.

திவ்வியப் பிரபந்தத்திற் திருத்தாண்டகம்

திரு. முருகவேபரமநாதன் அவர்கள்

பன்னிபெரு தரிழையேன் கவியேன் மாட்டே
எண்ணோடு பண்ணிற்றந்த கலைகளாய்
தன்னை யுந்தன் றிறத்தறியாப் பொறியிலைனத்
தன்றிறமு மறிவித்து நெறியுங்காட்டி
யன்னையயு மத்தலையும் போலவன்பா
யடைந்தேனைத் தொடந்தென்னை யாளாக்கொண்டே
தென்னெழும்பீ யூர்மலைமேன் மாணிக்கத்தைச்
செழுஞ்சுடரைச் சென்றடையப் பெற்றேனானே.

பதிகக் குறிப்பு:- பன்னிய செந்தமிழ் அறிபேன், என்னையும் தொடர்ந்து ஆட்கொண்டவர், பளிங்கின் நிழலுட்பதித்தசோதி என்றன் மனத்திருந்த கருத்து, கார்முகிலாய்ப் பொழிவார், பொழிந்த முந்நீர் சுரப்பார், என்றிவ்வாறு பலவமாய் அறியப்படுகின்ற எறும்பியூர்மலைமேல், மாணிக்கநாதரை நான் சென்றடையப் பெற்றேன்.

மன்னிய - இவர் முதல்வராய் இருந்தருளிய கவியேன் மாட்டேன், கவி என்னால் இயன்ற வல்லனல்லன், அன்னையும் அத்தனையும் போலத் தொடர்ந்து ஆட்கொண்ட தன்றிறமும் - தலைவனாகிய தனது இயல்பினையும், நெறிகாட்டுதல் - உயிர்கள் பாசநீங்கித் தன்னையடைய வழி காட்டுதல், ஞானந்தருதல் - ஆளாக்குதல் பயன், மாணிக்கம் - தலத்துச்சுவாமியின் பெயர், எறும்பியூர் மலை - எறும்பியூரில் உள்ள சிறு மலை. சோதிபதித்தல் - இறைவன் செயல்.

திருத்தொண்டர் புராணம் 21, திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம்
C.K. சுப்பிரமணிய முதலியார் உரை. பக் 514, 515.

**இப்பகதியை இவ்வாக்கத்தின் முன்னுரையாய்க் கொண்டு
எடுத்தவொருள் பற்றிச் சிந்தியோம்:**

திவ்வியப்பிரபந்தம் திருமால் தோத்திரம். பன்னிரு ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயலின் தொகுப்பு - பிரபந்தம், பக்திநூல், பாசரம், கவிதை, பாக்கள். திருமுறை பதினொன்றில் ஆலவாயான்திருமடல் திருமுகப் பாசரம் என வழங்குகிறது ஒப்பிடத்தக்கது. “திவ்வியம் பழுத்த சைவம்” என்பது குமரகுருபரர் வாக்கு. திவ்வியம் - இனிமை, தித்திப்பு எனவே படிப்போர் கேட்போர் அனுபவிப்போர் உணர்வோர் யாவர்க்கும் அமிர்தம் போற் தித்திப்புடன். இறை இன்பத்தையும். இறைகலப்பையும் தரும் பெருமையுடையது இப்பிரபந்தம். இதைத் திருநாலாயிரம் என்றும் அழைப்பர். ஒட்டு மொத்தமாக நாலாயிரம் பாசரங்கட்குச் சற்றுக் குறைந்த பாசரங்களைக் கொண்டது இப்பிரபந்தம். இதைக்கண்ட இடங்களிலும் சபையிலும் அமங்கலமான காரியங்களிலும் பாராயணம் பண்ணுவதில்லை. இன்ன இன்ன ஷேத்திரங்களில் இன்ன இன்ன பத்துக்கள் பதிகங்கள்தான் பாடலாம் என்ற சட்டதிட்டம் இதற்கு. தாண்டகம் என்பது ஒருவகைப் பாலினம். இதிற குறுந்தாண்டகம் என்பது ஒருவகைப்பாலினம். இதிற குறுந்தாண்டகம் நெடுந்தாண்டகம் என இருவகையுண்டு. அறுசீர்களைக் கொண்ட ஒரே அளவான நான்கு அடிகளால் ஆகியது குறுந்தாண்டகம். இதில் ஒவ்வோர் அடிதோறும் மெய்யெழுத்துக்கள் உட்படப் பதினைந்து எழுத்துக்களுக்கு குறையாமலும் இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களுக்கு மேற்படாமலும் இருக்கும். நெடுந்தாண்டகம், எண்சீர்கொண்ட எட்டு அடிகளாய் அமைவது. திருமுறைகளில் நெடுந்தாண்டக யாப்பு அமைந்த இசைச்செய்யுள் வடிவத்தைக்

கொண்டு வந்தவர் திருநாசிக்கரசு சுவாமிகள். பிரபந்தத்திலே இதைச் சிறந்த பாவினமாகியவர் காலுகழிப்பெருமானைப் போற்றப்படும் பாவினத்திற் திருமங்கையாழ்வார் மருணிக்கியார் எனும் இயற்பெயர் கொண்ட அப்பரடிகள் பாவடிவை ஆக்கியமையால் அங்குக்குத் தாண்டகவேந்தர், தாண்டகசுதூர் என்ற திருநாமங்கள் வழங்கப்பட்டமை பெரியபுராண வாயிலாகக் காணலாம்.

பொய்க்கைகுழி பூம்புகலூர்ச் புனிதர் மலர்த் தாள்வணக்கம்
 நைடியணம் மரிவினைநு நாடொறுத் திருமுன்றித்
 கைகலத்த திருத்தொண்டு செய்து பெருங்காதலுடன்
 வைகுநாவினன்னிறத்த வண்டமிழ் மாலைகள் முனைத்தார்.

பெரியபுராணம் - 167க.

தீன்ற திருத்தொண்டகமு நடுகனீர்தாண்டகமும்
 மன்றமுறைவர் வாழ்புகை விழுத்து திருத்தாண்டகமும்
 கொன்றை மலர்ச்சடைபார் பாந் குடைந்தடைந்த நேரிகையுத்
 ஒன்றுகை நேரிகைய முதனை கொடுக்கவைத்தார்

மேலது - 1679

ஆடியின் திருவித்திகற் தசுபுராணத் தடைவம்
 பார்பரவும் பாவநாசம் பதிகம் பன்றமுறையும்
 நேர்பட நின்று ஒறை கூவுந்நிழம்புகமுதற் பிறவும்
 பேரகுவின் கடனைக்கும் பெருநாணைப் பாடினார்

மேலது 1680

தாண்டகம் என்கின்ற செய்யுள் நடை (வடிவம்) மட்டுமன்றி நின்று திருத்தாண்டகம், தனிதாண்டகம், திருத்தாண்டகம், (நடராஜன் பற்றி நேரிகையும், தனிநேரிகையும், திருவிருத்தமும், தசுபுராணதடைவும், பாவநாசப்பதிகமும் பாடினார். தசுபுராணத்தடைவு: சிவமாகபுராணங்கள் பத்தின் ஒவ்வொரு புராணக்கருத்தும்) ஒவ்வொரு பாட்டின் கருத்தாகச் செறிந்து விளங்குதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

பார்பரவும் பாவநாசப்பதிகம்: "என்னெய்தான் என்பார் பாவநாசம்" என்று முடிந்தருளிய, இப்பதிகம் பவன் பெறும் பொருட்டு, உலகம் பயிலத்தக்க தென்பட்ட கருத்து.

நேர்பட நின்று பன்றமுறையும் அறைகூவுந்நிழம்புகம்: இது "சாக்கறை வீருத்தம்" என வழங்கும் பதிகம் என்பார். என் விண்ணப்பம் எந்தளி நெஞ்சம் சாக்கறையோ என்று பாட்டுத்தோறும் கூவியதாக வருவதால் அறை கூவும் என்றார். பன்றமுறையும் பதினொரு பாட்டுகளிலும்.

C.K. சுப்பிரமணிய முதலியார் உரை. பக்கம் 999

மறுமாற்றுத்தாண்டகம், நின்றுதாண்டகம், பக்கதாண்டகம், நெடுந்தாண்டகம், குறுந்தாண்டகம், சிந்தை பிரியாப்பெருநாண்டகம், (பெரியதிருத்தாண்டகம்) எனப்பல செய்யுள் நடைகளைப் பொழிந்தவர் அப்ப பெருமான். இவரது இவ்வமைப்பு 981 பாடல்களைக்கொண்ட 99 பதிகங்கள் ஆறாம் திருமுறையாகத் தனியே வகுக்கப்பட்டது. சிந்தைபிரியாப் பெருத்தாண்டகம் எனப் ஏன் வந்தது எனின் அடியவர்கள் எப்போதும் மனத்துள் வைத்துப் போற்றத்தன்மை உடையதாதலின் பெரிய திருத்தாண்டகம் எனப்படும் பதிகம் அடையாளத் திருத்தாண்டகம், திருஷடத்திருத்தாண்டகம், போற்றித்திருத்தாண்டகம் என்று ஒவ்வொரு காரணத்தால் பெயர் போந்த திருப்பதிகங்களிப்பால் இத்திருப்பதிகம் பெரிய திருத்தாண்டகம் எனப்பெயர் பெற்றது. இவ்வரிசையில் இப்பாடல் சிந்தைபிரியாப் பெருத்தாண்டகமாம்

அரியானை யந்தணர்தள் சிந்தையானை
 யருமறையீ எனத்தானை யணுவை யார்க்குத்
 தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப்பானைத்
 திகழிளாயைத் தேவர்க டங்கோனை மந்தைக்
 கரியானை நான்முகனை கனைக்காற்றைக்
 கனைகடலைக் குலவரையையச் சுந்தமுநின்ற
 பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரனைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே

கரி - திருமால், கனல் - தீ, நெருப்பு.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் பதிக அமைப்பிற் பாசரங்கள் வடித்தவர் திருமங்கை ஆழ்வார். அப்பாசரங்களும் திருக்குறுந்தாண்டகம் (20 பாசரங்கள்) திருநெடுந்தாண்டகம் (30 பாசரங்கள்) என அழைக்கப்பெற்றன. அப்பரின் சிந்தை பிரியாப் பெருந்தாண்டக வடிவில் அமைந்த ஆழ்வார் பாசரமொன்று இது.

முனைக்கநீரை குறங்குடியுள் முகிலை முவா
 முவுலகும் கடந்தப்பால் முதலாய் நின்ற,
 அளப்பரிய ஆரமுதை அரங்கம் மேய
 அந்தனைனை அந்தணர்தம் சிந்தையானை,
 விளக்கிகாளியை மரகதத்தைத்திருத்தண்காவில்
 வெஃகாவில் திருமாலைப் பாடக்கேட்டு
 வளர்த்ததனால் பயன்பெற்றேன் வருக என்று
 மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கினானே.

பாசரம் - 14

குறுங்குடி-அரங்கம் (ஸ்ரீரங்கம்) திருத்தண்கா, திருவை.கா திருமால் தலங்கள். தாய் தன் மகள் திருமால் புகழைக் கேட்கவே விரும்புகிறாள் எனப் பேசிய பாசரம். கிளியிடம் வேண்டும் பாவனை.

இப்பாசரங்களின் இனிமை, தமிழ், பாவம், தளை, அமைப்பு, கருத்தாழம், படிப்போரை உருக்கும் பாவம் சொல்லுந்தரமன்று. அப்பர்பிரானின் தாண்டகங்களைப் படிப்போர் உள்ளம் உருகி கண்மாரி பொழிந்து அலறிய கட்டங்களைப் பன்னிருதிருமுறை முற்றொதல் நடைபெறும்போது நானும் அழுத அனுபவங்கள் - சஹ்ருதய பாவமாகும். திருவாசகம்போலத் தாண்டகமும் மனதைக் கரைத்து பாடலுடன் ஒன்றிக்கச் செய்யும். இவ்வாறே முருகன் பேரில் எழுந்த திருப்போருர்ச் சந்நிதி முறையும் (சீதம்பரசுவாமிகள் பாடியது) முருகதோத்திரங்களில் உயர்ந்த தரத்தில் அமைந்தது. அப்பர் திருவாக்கையும் மன்னன் மங்கையின் வாக்கையும் ஒப்பீட்டாய்வு செய்யும்போது அதுவும் மணிக்கவிதைகளே.

திருநாலாயிரத்தில் திருமங்கைஆழ்வார் அருளிச்செய்த திருநெடுந்தாண்டகத்தில் முதற் பத்துப்பாடல்கள் திருமால் தாமேயான பாவத்தில் அமைந்தன. இரண்டாவது பத்துப்பாசரங்களும் தலைவியின் திருத்தாயார் கூற்றாகவும், மூன்றாம் பத்துப்பாடல்களும் தோழியுடன் பேசும் தலைமகள் வார்த்தையாகவும் வருகின்றன. எல்லாப் பாசரங்களும் இங்கே எடுத்தாளப் பெருகும். எனவே சில சிந்தனைகளுக்கு விருந்தாகத் தரப்படுகின்றன.

சாந்தரின் திருவடிமீள் என் தலைமேல் உள்ளான

மீண்டிருவாய் முன்னுதலில் வேறும் நானாயம்
எனக்கொளியாய் முனைத்தெழுந்த திங்கள் தரணாய்
மீண்டிருவாய் முன்னுதலின் மீளீழும்பக்காய்
பிறப்பிலாயம் கிறப்பதற்கே வண்ணாது வலிவழம்
பொன்னுதலாய் மணியுதலில் புகல் ஐந்தாயம்
முனல் உருவாய் அனலுதலில் திகழும் ரோஜ்
தன்னுருவாய் வன்னுதலில் நின்ற எந்தை
தனிபுரையும் திருவடிமீள் தலைமேல்வெ

ழிமந்நாயனன் எல்லமாய் அமைத்து கரந்து நிம்கும் நிலைபேசி அவனது தளிர் பொற்பாதம் தன் தலைமேல்வெ என்பதனால் அவன் திருவடி நிறுவில் வதியும் பெருமையைப் பெற்ற ஆழ்வார் அதை விளக்க "தளிர் புரையும் திருவடி என் தலைமேல்வெ" என்றார். காமரபுரையும் சேவடியல்லவா, மலரடி, மணலடி என வள்ளுவர் பேசுவர். மின்னல் போலப் பளிச்சிடும் திருமேனியையுடைய அவன் விளக்கொளியாய் மீளீழ்கின்றன. நான்கு வேதங்களையும், சந்திரனாயும் திகழுகின்றான். இவனுக்கு பிணியெடுக்கலை, பிறப்பில்லை, இறப்பில்லை இவனுக்கு பஞ்சுபூதம் அவனே. எண்ணத் தன்னாக்கி நின்ற என் தந்தையின் குளிர் பொற்பாதம் எந்தலைமேல்வெயென ஆழ்வார் பாடிப் பரவசம் கொள்கிறார்.

ஊடியாந் மனம்தான் சிவியின் சூலவம்

நீரகத்தாய்! நெடுவரைமீள் உச்சி மேலாய்
நீளத்திங்கள் சூண்டத்தாய்! நிறைந்த மச்சி
நீரகத்தாய் ஒண்குறையிர் வெட்காவனாய்
உன்னுதலர் உன்னத்தாய் உலகமேதும்
காரகத்தாய்! கார்வானத்தினாய்! கன்வா!
காமருயர் காவிரியின் தென்பால் மன்னு
பேரகத்தாய்! பேரா தென் நெடுசீனாய்!
பெருமான் உன் திருவடியே பேணவேனே

பாசரம் 3

திருநிமலை, திருமலை, நிலாத்திங்கள் நானாமழிப் பெருமான், கச்சிப்பதி, திருமொகா, காவிரியின் தென்கரைச் சூரெங்கம் எல்லாமே திருமலை கோயில் கொண்டு அருள்பாலிக்கும் திவ்விய தேவர்கள். அங்கே மட்டுமன்றிப் பரமபதத்திலும், மழையிலும், மழமுழுகிலும் ஏந்து நிற்பவனும் கன்னனே. யார் அவனை மனதிலே நினைக்கிறார்களோ அவர்கள் உள்ளத்திலே அவன் கோயில் கொண்டுநடப்பான். அவன் என் மனதில் (பேராது) அடியாது வாழுகின்றான் அவன் பொற்புடங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கின்றேனே எனமனம் உவந்து உகந்து பாசரம் பண்ணிபுள்ளார்.

அவனது எழிற்கோலமான வண்ணங்களைப்பேசி நிர் மலைமேல் வந்தித்து வந்திப்போர்க்கு அருள்பாலிக்கும் இறைவனைக்கண்டு அனுபவிக்க வீரமுடிநான் எனத்தாய் பேச்சாக அனாமும் பாசரம் இது.

கார்வண்ணம் திருமேன் கண்ணும் வாயும்
கைத்தலையும் சூடியினையும் கலைவகன்னம்
பார்வண்ண மடமங்கை பத்தர்ப்பீக்கர்
பனிமலர்மேல் பாணைக்குப் பாவம் செய்தேன்

ஏர்வண்ண என்பேகை என் சொல் கேளாள்
எம்பெருமான் திருவரங்க மெங்கேயென்னும்
நீர்வண்ண நீர்மலைக்கே போவேன் என்றும்
கிதுவன்றோ நிறையழிந்தார் நிற்குமாதே

பாட்டு - 18

இப்பாசுர வர்ணனை றொம்பப் பிரமாதம். நீலமேகச்சியாமள வண்ணன் அவன் திருக்கரங்களும் திருப்பாதங்களும் செந்தாமரை வண்ணம். இ. தேபோல எம்பெருமான் வண்ணமெல்லாம் தாமரையே வடிவமெல்லாம் தாமரையே

மைவண்ண நறுங்குஞ்சீ சிறல்பின்தாழ
மகரம்சேர் குழையிருப்பா டிலங்கியாட
எய்வண்ண வெஞ்சீலையே துணையா கிங்கே
கிருவராய் வந்தாரென் முன்னே நின்றார்
கைவண்ணம் தாமரைவாய் கமலம் போலும்
கண்ணினையும் அரவீந்தம் அடியும் அ.தே
அவ்வண்ணத் தவர் நிலைமை கண்டும் தோழீ
அவரைநாம் தேவிரென் றஞ்சினோம்

பாடல் - 21

தோழீ! நாம் என் கண்ணனைக் கண்டஞ்சிறோமே என்கின்றாள் தலைவி. குறுந்தாண்டகம் இருபதுமே இணையில்லாப் பாடல்கள் புனிதமான நல்ல கருத்தைத் தாங்கி வருகின்றன.

காவியை வென்ற கண்ணார்
கலவியே கருதி நாளும்
பாவியே னாக வெண்ணி
அதனுள்ளே பழுத்தொழிந்தேன்
தூவிசேர் அன்னம் மன்னும்
சூழ்புனல் குடந்தையானை
பாவியேன் பாவியாகு
பாவியே னாயீ னேனே!

திருக்குறுந்தாண்டகம் - 14

செழுங்கழுநீரை வென்ற கண்களுடைய பெண்களின் பால் உணர்வையே மனத்தால் எண்ணி எண்ணி ஒவ்வொரு தினமும் பாவம் செய்தவனாகி மீண்டும் மீண்டும் காம விவகாரத்தால் உடல் நோய்வாய்ப்பட்டேன். இப்படி என் தேகத்தை விணாக்கிய நான் குடந்தையிலே இருக்கும் ஆராவமுதனை பாவித்துத் தொழுது வணங்காமல் விட்டமையால் நான் நல்ல பெயரை இழந்து பாவிபென்று பலராலும் இகழப்பட்டேனென்று துன்பமும் ஒரு சிந்தனைபிக்க கருத்து இப்பாடலிற் தொனிக்கிறது. இ. தே போல இன்னொரு பாடலைப் பார்ப்போம்.

தாவியென் றுலக மெல்லாம்
தலைவிளாக் கொண்ட எந்தாய்
சேவியேன் உன்னையல்லால்
சீக்கெனச் சொங்கண் மாவே
ஆவியே! அமுதே என்றன்
அருயீ ரணைய எந்தாய்
பாவியேன் உன்னை யல்லால்
பாவியேன் பாவியேனே!

திருமலை 35 [906]

எனவே பக்திப் பிரபந்தப் பாதையில் பாவேந்தரும் நாவேந்தரும் சந்தித்த பாடல்களைப் படித்துப்பயன் பெறுவோமாக.

மகாசிவராத்திரி வரலாறு

சித்தாந்த விக்ககர்

கயிர்பாகம், திரு. கோமகந்தாம் செட்டியார்

எல்லாம் வல்ல இறைவன் உயிரினங்களையெல்லாம் நாம் உய்யும் பொருட்டு வேதம், சிவாகமம், சாத்திரங்கள் முதலியவற்றை அருள்கொடுத்தான். அவற்றுள் விதித்தவற்றை மக்களாகிய நாம் செய்தல் வேண்டும். விலக்கியவற்றை நீக்கல் வேண்டும். இங்ஙனம் பரமேசுவரனால் விதிக்கப்பட்டவற்றுள் ஒன்று சிவவிதான்களை அனுபவித்தல் என்பதாகும்.

சிவவிதான்கள் எட்டு என்று உபநிஷத்காண்டம் கூறும். இவற்றுள் மெல்லானது சிவராத்திரி ஆகும்.

“மனிதன் நிதிபம் புகுந்து
 மாசீலாத் திதருணன் டாக்கும்
 அனீலவ கருமத் தேக்கும்
 அட்ட ஜகவியாய் வாக்கும்
 பவர்புனை கந்த ரேசர்
 பயிஷு நோன்பு வைவக்கு யேலாம்
 தீவீந்தும் கவுத்தின் முன்னாக்
 சிவநிச மெல்லு மாதே”

இதன் வரலாறு (தேவையையும்)

1. ஒரு கற்பத்தின் முடிவுக்காலம், அப்போது சிவபெருமான் பிரளயத்தை உண்டாக்கினார் அதனால் உலகம் அழிந்தது. பிரமன் முதல் எழும்பு சநாகவுள்ள எல்லா உயிர்களும் ஒடுங்கிக்கிடந்தன. எங்கும் இறள். (கங்குலம்) எஞ்சி நின்றவர் சிவபெருமானும் அவரைவிட்டு என்றும் நிங்காது விளங்கும் உமாதேவியாருமாம். அந்த இரவில் 4 ஜாமங்களிலும் உயிர்கள் உய்தியென உமாதேவியார் சிவபிரானை விதிப்படி பூசித்தார். மீண்டும் உலக சிந்திப்பு ஏற்பட்டது. இது விடியற்காலம். அதுமேயம் உமாதேவியார் இறைவனை வணங்கி நின்று அவ்விரவைச் “சிவராத்திரி” யாகச் சொன்னாறாறு வேண்டினார். மேலும் அந்தநேரில் இறைவனை விதிப்படி பத்தி சீர்த்தையுடன் பூசிக்கும் உயிர்களுக்கும் எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் அருள வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார். இதுவே சிவராத்திரியின் ஒரு வரலாறு.

2 மற்றொரு வரலாறு

ஒரு கற்பத்தின் முடிவில் ஒரு பிரளயம் வந்தது. உலகம் நீறள் மூழ்கியது. உயிர்கள் வருந்தின. திருமால் பன்றியருக்கொண்டு நிலில் முடிந்த தன் முக்கினால் உலகை வெளியே சொண்டுவந்து சேத்தார். மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். திருமால் செருக்குக் கொண்டார். பிரமணும் செருக்கு கொண்டார். தங்களுக்குள் யார் பெரியவர் என்ற வாதம் ஏற்பட்டது. வார்த்தைகள் முற்றி இருவருக்கும் போர் முண்டது. மக்கள் வருந்தினர். இப்போரை விலக்கல் சிவபெருமான் அக்கனித் தம்பராக நடுவில் தோன்று இருவரையும் பிரித்தார். திருமால் பன்றியருக்கொண்டு அர்ஜுனியில் அடியைத்தேடிச் சென்றார். காணமுடியவில்லை. பிரமணும் அண்ணையிவைய கொண்டு யோதியின்றடிபைக்காணாமேலே பறந்து சென்றார். காணமுடியவில்லை. இருவரும் மீண்டனர். செருக்கு நிங்கியது. இறைவனும் அவர்பால் இரங்கிக் காட்சியளித்தனர். இதற்கு “இலிங்கோந்ரபன்” என்று பெயர். இருவரும் சிவனைத் துயித்துப் பேறெய்ற்ருண். இந்தநாளே சிவராத்திரி என்றுகந்த (ராணம் தட்சகாண்டம் அடிமுடி படலத்தில் பிள்ளருமாறு கூறப்பட்டது.

(பிரமாதேவன் தட்சணுக்குக் கூறியது)

“அரியும் யானும் முன்
தேடுமவ் வனற்கீர் யனல
கிரிய னும்படி நின்றதால்
அவ்வொளி கிளர்ந்த
கிரவ தேசீவ ராத்திரி
யாயினது கிறைவற்
பரவீ யுய்ந்தனர் அன்னதோர்
வைகலீற் பலரும்”

விரதத்தை அருட்டிக்கும் முறை:

சிவராத்திரி தினத்திற்கு முன் தினமே சிவபூசைக்கு வேண்டிய உபகரணங்களைச் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு, விரத தினத்தன்று காலையில் எழுந்து நீராடி நித்திய கடன்களை முடித்துக்கொண்டு சிவாலயத்துக்குச் சென்று பெருமானை வழிபட்டு அவன்புகழ் கூறும் அருட்பாக்களைப் பாடி அவன் வரலாறு கூறும் புராணங்களைப் படித்து உண்டியின்றி இருத்தல் வேண்டும். பின்பு மாலையிலும் நீராடிச் சிவபூசை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் 4 ஜாமங்களிலும் விதிப்படிச் சிவபூசை செய்தல் வேண்டும். சிவபூசையில்லாதவர்கள் சிவாலயத்துக்குச் சென்று சிவபெருமான் அபிஷேகம், அலங்காரம், நிவேதனம் முதலியவற்றிற்கு வேண்டிய பொருள்களைச் கொடுத்து உறக்கமின்றி 4 ஜாமங்களிலும் பெருமானை வணங்கி வழிபட்டு மறுநாள் விடியற்காலையிலும் நீராடி நித்தியகடன்களை முடித்துக் கொண்டு அடியார்களுடன் பாரணம் செய்தல் வேண்டும்.

சிவராத்திரி ஐவகைப்பெயர்:

1. மாக சிவராத்திரி அல்லது “மகாசிவராத்திரி” (மாசி மாதத்தில் வரும் தேய்ப்பிறைச் சதுர்த்தசி கூடிய நாள்.)
2. யோக சிவராத்திரி
3. நித்திய சிவராத்திரி
4. பட்ச சிவராத்திரி
5. மாத சிவராத்திரி - இவற்றின் விளக்கங்களை விரிந்த நூலில் கண்டுகொள்க.

4 ஜாமங்களிலும் செய்யவேண்டிய முறை:

எல்லா உபகரணங்கள் கூடிய அபிஷேகம், அலங்காரம், நிவேதனம் முதலியன வழக்கம்போல சிவாகமங்களில் விதிப்படி செய்தல், இவையன்றிச் சிறப்பாகவும், தவறாமலும் செய்ய வேண்டிய முறைகளைப் பின் குறித்துள்ளேன்.

காலம்	அபிஷேகம்	அலங்காரம்	அர்ச்சனை	நிவேதனம்	தோத்திரம்
1-ஜாமம்	பஞ்சகௌவ்யம் அகில்	வில்வம்	தாமரை	பொங்கல்	ருக்வேதம்
2-ஜாமம்	பஞ்சாயிர்தம் சந்தனம்	தாமரை	துளசி	பாயாசம்	யஜுர்வேதம்
3-ஜாமம்	தேன், பச்சை கப்பூரம்	ஜாதிலல்லிகை	3இதழ் கொண்ட வில்வம்	எள்ளன்னம்	சாமவேதம்
4-ஜாமம்	கருப்பஞ்சாறு குங்குமப்பூ	நந்தியா வர்த்தம்	நிலோத்பலம்	சுத்தாண்ணம்	அதர்வண வேதம்

குறிப்பு : நான்கு ஜாமங்களிலும் தேவாரம் முதல் பெரியபுராணம் ஈறாக உள்ள பன்னிரு திருமுறைப் பாடல்களை முறையாகச் சிந்தனையுடன் ஓதல் வேண்டும். இது இன்றியமையாத தோத்திரமாகும். இறைவனுக்கும் இதில் உடவடிபுள்ளி என்பர் அறிவர்.

ஸ்ரீசுபதி அறங்கு நாவலர் அடிகள் சிவம் சைவ சிவனவியை உடலிலே, கிரகவியை சிவராத்திரி கிரகத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்டவற்றையும் அறிந்து சைவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும், அது விடவருமாறு.

சிவராத்திரி விரதமாகிய மாக்மாதத்துக் கிருஷ்ண பகடி சதுர்த்தசி தினியிலே சிவபெருமானைக் கிருஷ்ண அணுபடிக்கும் விரதமாகும். இதில் உபவாசம் செய்பது, நான்கு ஜாமமும் நித்திரையின்றிச் சிவபூசை செய்தல் வேண்டும். நான்கு ஜாமப் பூசையும் அவ்வவ் காலத்திற் செய்வது உத்தமம். ஒரு காலத்தில் சேர்த்துச் செய்வது மத்திமம், பாராத்தம், ஆன்மார்த்தம் எனினும் இரண்டினும். சிவராத்திரி நான்கு ஜாமப் பூசையிலே சூரிய தெவர முதலிய பரிவாரங்களுக்கெந் சோமானாகநடமூர்த்தி முதலிய மூர்த்திகளுக்கும் பூசை செய்ய வேண்டுமெனினால், பாராத்தத்திலே மகாலிங்க முதலிய மூல மூர்த்திகளுக்கும் ஆன்மார்த்தத்திலே மகாலிங்கத்திற்கு மாத்திரம் பூசை செய்யக் கூடவர். பாராத்தம் ஆன்மார்த்தம் எனினும் இரண்டினும் விநாயகக் கடவுளுக்கு மாத்திரம் நான்கு ஜாமமும் பூசை செய்யலாம். சண்டேஸ்வர பூசை நான்கு ஜாமமும் செய்தல் வேண்டும். சிவபூசை கிண்டாவர் நித்திரை கின்று ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர பெழும் சிவபுராண சுவணமுக்கு செய்து நான்கு ஜாமமும் சிவாய தரிசனம் பண்ணல் வேண்டும். இதில் உபவாசம் உத்தமம். நிரேணும் யானேணும் உண்பது மத்திமம், பழம் உண்பது அதமம். தோசை முதலிய பணிகாரம் உண்பது அதமாகமம். சிவராத்திரி தினத்திலே இராத்திரியிற் பறிவான்கு நாழிகைக்கு மேல் ஒரு மூலத்தம் விநேசுர்பவ காலம். நான்கு ஜாமமும் நித்திரை யொழிக்கியானாவர், விநேசுர்பவ காலம் நீங்கும் வரையுமாயினும் நித்திரையொழித்தல் வேண்டும். கிங்காவத்திலே சிவநரிசனஞ் செய்வது உத்தமோத்தம பண்ணியம். இச்சிவராத்திரி கிரகம் சைவ சமயிகள் யாவராலும் ஆவசியகம் அணுபடிக்கத்தக்கது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சூல வேந்தலுவலர் தோலுடை ஆகடையர்
ஆல முண்டமு தேவிகக் கோக்குவார்
கால காலர் கடவுள் யானாதவர்
யானை மாம்புர் பெருமான் அடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

- நன்றி : சிவசீமைத் துதல்வர்.

சிவபூமி கனத்தானச் சுவா

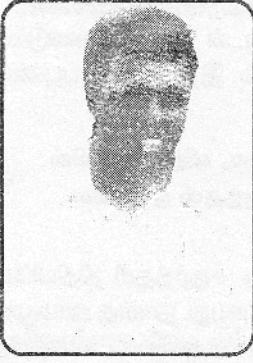
தாவளங்களில் சிறந்த தாவளமாக நான் தாவளத்தைச் செய்ய மூலி வானங்களில்
உங்கள் இறம்புகும் பின் யார்கையற்று இருக்கும் ஒருவருக்கு
ஒளி கொடுக்க நினைவு உதவுங்கள். வாழும் இயற்கை

சிவபூமி கனத்தானச் சுவா
இருபதன் தாவளங்கள்.

தெலுப்புகள்க்கு,
ஆறு. திருமுருகன்
தொலைபேசி
021-22 0550

கண் மலத்திய நிபுணர்கள்:
Dr. ச. குமாராசன், 021-222 3615
Dr. சிவந்தா, 021- 222 3140
பாதி போதுமா வைத்தியமாணவ

சைவ ஆலயங்களை வளம்படுத்திய பெருந்தகை திரு. தி. மகேஸ்வரன் அவர்கள்

காரைநகர் தொடக்கம் ஈழத்துத் திருக்கோயில்கள் அனைத்திலும் இடம்பெற்ற திருப்பணிகளில் முக்கிய பங்கு எடுத்துக்கொண்டவர் அமரர் திரு. தி. மகேஸ்வரன் அவர்கள் ஆவார். கொழும்பில் இருந்து தம் கப்பல் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு தேங்காய் எண்ணை, அமுது அரிசி, கற்பூரம் ஆகிய பூசைப் பொருட்களை அனுப்பி வைத்து காலந்தவறாத பூசைக்கு உதவியாக இருந்தவர் இவர். ஈழத்துச் சிதம்பரத்திலும் ஆண்டிக்கேணி ஐயனார் கோயிலிலும் இப்பெரியார் ஆற்றிய திருப்பணிகள் பல. இவ்வாண்டு மார்சுமீத் திருவாதிரையில் ஆண்டிக்கேணி ஐயனார் பெருமானுக்கு சித்திரத்தேர் ஓடவைத்த பெருமை இவருக்குண்டு.

சிறப்பாக ஆண்டிக்கேணி ஐயனாருக்கு அழகான சித்திரத்தேர் அமைவதற்கு பெரும் பங்கெடுத்துக்கொண்டவர் இவர். தமது உள்ளத்தாலும் ஈட்டிய பொருள்களினாலும் சைவத் திருக்கோயில்களை வளம்படுத்திய இப்பெரியாரின் அகால மரணம் நெஞ்சை உருக்குகிறது. என்ன செய்வோம்! காலன் கணக்கறிந்து அழைத்துவிட்டான். அன்னாரின் ஆத்மா ஈழத்துச் சிதம்பர நடராசப் பெருமானின் குஞ்சித பாத நிழலில் என்றும் நிலைத்து நிற்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு.

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, J.P

தலைவர்

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

திருகோணமலை திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலய
பரிபாலனசபைத்தலைவர்

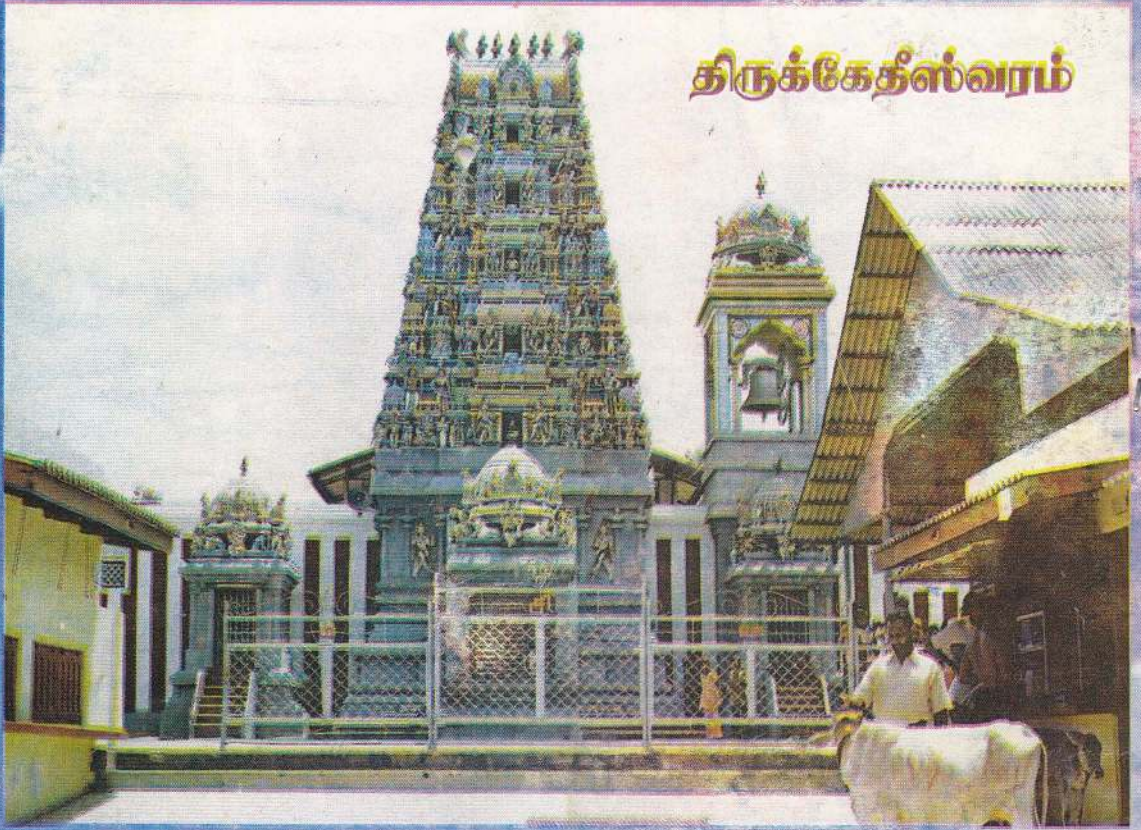
அமரர் முருகுப்பிள்ளை கோணாமலை செல்லராசா

(J.P.U.M சட்டத்தரணியும், பிரசித்த நொத்தரிசும்)

கோணேஸ்வரர் ஆலயத் திருப்பணியில்
அனவரதமும் உழைத்த அடியார் திருவடி போற்றி
அன்னாரது பிரிவு குறித்து
எமது பிரார்த்தனைகள்

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J.P
தலைவர்

நிர்வாகசபை
துர்காதேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பளை

திருக்கேதீஸ்வரம்

திருக்கோணேஸ்வரம்